Lietas Nr. 133063514
Lietas arhīva Nr. 104AA-0612-15/25

SPRIEDUMS

Rīgā 2015.gada 19.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Brimerberga,
tiesneses I.Amoliņa un A.Nicmane
rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar akciju sabiedrības /nosaukums/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes lidostas „Rīga" I kategorijas robežkontroles punkta amatpersona akciju sabiedrībai /nosaukums/reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ (*turpmāk tekstā – arī Sabiedrība)* 2014.gada 11.augustā sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.047612 (*turpmāk tekstā – Protokols*) par to, ka tā ar avioreisu BT – 401 (Kijeva – Rīga) uz Latvijas Republiku atveda Ukrainas pilsoni, nepilngadīgu personu /pers. E/, dzimis /datums/, kurš uzrādīja Ukrainas bērna pasi /numurs/(derīguma termiņš no 2011.gada 4.novembra līdz 2014.gada 4.novembrim), bez derīgas Šengenas vīzas vai uzturēšanās atļaujas, proti, ceļošanas dokumenta derīguma termiņš vismaz par trim mēnešiem nepārsniedza paredzēto uzturēšanās laiku Latvijas Republikā.

Protokolā norādīts, ka Sabiedrība pārkāpusi Imigrācijas likuma 21.panta pirmo daļu, tādējādi izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (*turpmāk tekstā – Latvijas APK*) 114.^{2}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

2014.gada 20.augustā Valsts robežsardzes (*turpmāk tekstā – arī iestāde*) Rīgas pārvaldes priekšnieka pienākumu izpildītājs pieņēmis lēmumu Nr.829-900-AA075980 (*turpmāk tekstā – Sākotnējais lēmums*), ar kuru Sabiedrība saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 114.^{2}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un Sabiedrībai piemērots administratīvais sods – naudas sods EUR 4300 apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, Sabiedrība to pārsūdzēja augstākā iestādē un ar Valsts robežsardzes priekšnieka 2014.gada 15.oktobra lēmumu Nr.124 (*turpmāk tekstā – Lēmums*) grozīts Sākotnējā lēmumā noteiktais soda mērs no EUR 4300 uz EUR 3400.

Nepiekrītot Lēmumam, Sabiedrība to pārsūdzēja Rīgas rajona tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet Sabiedrības sūdzība noraidīta.

Tiesa konstatējusi, ka Iestāde, atbilstoši Latvijas APK 243.pantam, pareizi novērtējusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, tiesa pievienojusies Iestādes Lēmumā norādītajiem atzinumiem.

Tiesa arī atzinusi, ka Sabiedrībai piemērotais sods ir tiesisks un pamatots.

Tiesa uzskatījusi, ka Sabiedrības izdarītais pārkāpums nav formāls un situācija, kad personai nav derīga pase un vīza ieceļošanai Latvijas Republikā, pēc sava rakstura rada būtisku apdraudējumu ar likumu aizsargātajām valsts migrācijas politikas interesēm, un pārkāpuma maznozīmīguma atzīšanai nepietiek ar apstākli, ka pārkāpuma rezultātā nav radušās negatīvas sekas.

Tiesa arī norādījusi, ka tiesību normas, kas nosaka personas ieceļošanas kārtību, t.sk., prasība, ka persona ar derīgiem ceļošanas dokumentiem drīkst ieceļot Latvijas Republikas teritorijā, ir pieņemtas ar mērķi, nodrošināt ar normatīvajiem aktiem noteikto Latvijas Republikas valsts robežas neaizskaramību un pēc iespējas ierobežot nelegālās migrācijas u.c. draudus, kas rada nelabvēlīgas sekas Latvijas valsts ekonomiskajām u.c. interesēm, tādējādi, ar imigrāciju saistītais tiesību regulējums ir stingri jāievēro un minētais administratīvais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu. Līdz ar to, tiesa uzskatījusi, ka nav pamata izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Sabiedrība iesniegusi apelācijas sūdzību.

Sabiedrība, atsaucoties uz Čikāgas 1944.gada Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9.pielikumu "Pārvadātāju atvieglošanas pasākumi" (*turpmāk tekstā – Konvencija*) 5.14. un 5.15.punktu, norādījusi, ka tiesa nav izvērtējusi visus apsvērumus, lai rastu iespēju piemērot Latvijas APK 21.pantu.

Sabiedrības ieskatā tā ir izpildījusi Konvencijas 9.pielikumā noteiktās prasības, lai varētu tikt piemērots mutvārdu aizrādījums, proti, Sabiedrība nodrošina visiem pasažieriem informāciju par ceļošanas dokumentiem savā mājas lapā; saviem ārstaciju sadarbības partneriem nodrošina diennakts informācijas pieejamību tiem gadījumiem, ja rodas jautājumi par dokumentu atbilstību ieceļošanai Latvijas Republikā; pēc katra konstatēta pārkāpuma saistībā ar nederīgiem ceļošanas dokumentiem, veic iekšējo izmeklēšanu; sadarbojas ar Valsts robežsardzi.

Sabiedrība norādījusi, ka arī turpmāk lielākā daļa pasažieru ar nederīgiem ceļošanas dokumentiem netiks uzņemti uz

reisu, bet nevar izslēgt varbūtību, ka būs gadījumi, kad šādi pasažieri ielidos Latvijas Republikā.

2015.gada 6.augustā Rīgas apgabaltiesā saņemts Valsts robežsardzes viedoklis par Sabiedrības apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka iestāde sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt.

Iestāde norādījusi, ka Sabiedrība nepamatoti atsaukusies uz Konvencijas 5.14. un 5.15.punkta regulējumu.

Iestādes ieskatā Konvencijas 5.14.punkts attiecas uz tiem gadījumiem, kad pārvadātājs atvedis ārzemnieku, kurš neuzrāda neautentiskus, viltotus ceļošanas dokumentus, kuru nederīguma konstatēšana nav iespējama bez speciālām zināšanām un/vai speciāliem tehniskiem līdzekļiem. Konkrētajā lietā nav runa par neautentiskiem vai viltotiem dokumentiem, līdz ar to, minētais regulējums nav piemērojams. Savukārt Konvencijas 5.15.punktā nav noteikts, ka būtu jāatsakās no administratīvo sodu piemērošanas vispār, minētais regulējums paredz soda mīkstināšanu. Turklāt, minētais regulējums ir tikai "Ieteicamā prakse" tajā gadījumā, ja valsts ir noslēgusi ar pārvadātāju memorandu par tādu pasākumu izveidi, kas paredz personu bez iebraukšanas tiesībām pārvadāšanas novēršanu, bet šāds memorands ar Sabiedrību nav noslēgts.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (*turpmāk tekstā – Tiesu kolēģija*), secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta nosacījumiem, apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai, un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi gan pārsūdzēto spriedumu, gan iestādes Lēmumu, Tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošos un spriedumā un Lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to, Tiesu kolēģija, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas iestādes un pirmās instances tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Kā izriet gan no apelācijas sūdzības par pirmās instances tiesas sprieduma, gan sūdzības par iestādes Lēmumu, Sabiedrība faktiski neapstrīd administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu, bet uzskata konkrēto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu.

Ņemot vērā, ka iestāde savā Lēmumā jau sniegusi vērtējamu Sabiedrības izteiktajam viedoklim, šai argumentācijai arī pievienojusies pirmās instances tiesa, kā arī Tiesu kolēģija Lēmumā ietverto pamatojumu atzinusi par pareizu un pilnībā pietiekamu, tad atkārtota minēto argumentu izvērtēšana nav lietderīga.

Tiesu kolēģija secina, ka Sabiedrības apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, Sabiedrība nav norādījusi nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiektos uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem.

Tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam par Sabiedrībai piemēroto sodu un uzskata, ka tas ir samērīgs, atbilstošs konkrētās lietas apstākļiem un izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas APK 114.^{2}panta sankcijas robežas.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka Sabiedrība ir veikusi virkni pasākumus, lai nepieļautu pasažieru ar nederīgiem ceļošanas dokumentiem atvešanu uz Latvijas Republiku.

Tomēr, Tiesu kolēģijas ieskatā, Sabiedrība nav izmantojusi visus iespējamos līdzekļus, lai novērstu administratīvo pārkāpumu, līdz ar to, naudas sods ir motivācijas instruments, lai stimulētu Sabiedrību rīkoties un novērst pārkāpumu atkārtošanos.

Apstāklis, ka Sabiedrība nepiekrīt iestādes un tiesas argumentiem un secinājumiem, un pauž atšķirīgu viedokli par piemērojamo sodu, pats par sevi nevar būt par pamatu Rīgas rajona tiesas 2015.gada 15.oktobra sprieduma atcelšanai.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas rajona tiesas 2015.gada 20.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, bet akciju sabiedrības /nosaukums/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese	I.Brimerberga
Tiesnese	I.Amoliņa
Tiesnese	A.Nicmane